

ת"פ 2485/08/16 - מדינת ישראל נגד אלון משה ליפשיץ, בני ניסימוב, אהרון יוסף, יעקב טייאר, אמיר בן אבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2485-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' ליפשיץ ואח'

לפני כבוד השופט שמאי בקר
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הדס פתל, פמת"א פלילי

נגד

הנאשמים:

1. אלון משה ליפשיץ
2. בני ניסימוב
3. אהרון יוסף
4. יעקב טייאר
5. אמיר בן אבי

הנאשם 5 ע"י עו"ד ארז אבוהב או עינת פרוט

פסק דין לנאשם 5

1. הנאשם, אמיר בן אבי (להלן: אמיר) הורשע על פי הודאתו בעבירות של זיוף שטר כסף על פי סעיף 462(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) ושיבוש מהליכי משפט, לפי סעיף 244 לאותו החוק.
2. כתב האישום הוגש נגד אמיר, לצד ארבעה נאשמים נוספים, במסגרתו יוחסו להם עבירות של זיוף שטר כסף ושיבוש מהליכי משפט, ולגבי חלק מהנאשמים - אך לא נגד אמיר - יוחסה גם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. הנאשמים האחרים, וגם הנאשם אמיר בתחילה, כפרו במיוחס להם.
3. ביום 7.10.2018, בטרם החלה שמיעת ההוכחות, הודה אמיר בחלק המיוחס לו בכתב האישום.
4. על פי עובדות בהן הודה אמיר, לאחר חודש דצמבר 2015, העביר לו נאשם אחר בפרשה, בני ניסימוב, חמישה שטרות מזויפים, והוא החזיקם בידועו שהם מזויפים. נסימוב מכר לאמיר חמישה שטרות כסף מזויפים כדלקמן: שטרות מזויפים בשווי 1,000 דולר בתמורה ל-1,000 ₪, וכן 200 דולר ו-150 דולר מזויפים עבור 50 ₪ לכל העברה. כמו כן סיכמו השניים על מכירת שטרות מזויפים נוספים בשווי 5,000 דולר, **בעתיד** (לא בוצעה עסקה כאמור).

על פי העובדות בהן הודה אמיר, הוא זומן לחקירה על ידי משטרת ישראל בקשר לעבירות נשוא כתב האישום, וטרם הגעתו לחקירה, ביום 28.7.2016, הוא מחק מהטלפון הנייד שברשותו את פרטיו של אותו נסימוב וזאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי בדרך של העלמת ראיות.

5. לאחר הרשעתו של אמיר, קיבל בית המשפט את בקשתו (בניגוד לעמדת התביעה) והורה על הפנייתו לשירות המבחן על מנת שיונח תסקיר בעניינו, ובו תהא התייחסות גם לשאלת הרשעתו.

6. מן התסקיר שהונח בפני בית המשפט עלה כי שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך המשפטי בעניינו של אמיר **ללא** הרשעה, תוך הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

7. מתסקיר שירות המבחן עלה כי אמיר, בן 46, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים בגילאים 3, 8 ו-10, וזו לו ההסתבכות הראשונה והיחידה בפלילים.

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של אמיר וציין כי הוא שירת שירות מלא בצבא, והתגייס למשך שנה לשירות קבע. עוד עלה מתסקיר שירות המבחן, כי אמיר עובד למעלה מעשרים שנה בתחום האבטחה והביטחון; במסגרת זו הקים אמיר בשנת 2008 עסק עצמאי ביחד עם שותף, עסק אשר נקלע לקשיים, ובסופו של דבר הוכרז כפושטי רגל. על פי שירות המבחן, אמיר לא הרים ידיים, והקים, בשנית, עסק עצמאי בתחום האבטחה, ומזה כתריסר שנים הוא עובד ומספק שירותים בתחום זה.

שירות המבחן ציין כי אמיר התנדב במשטרת ישראל במשך 17 שנים תמימות, תקופה שהופסקה מן הסתם לנוכח מעורבותו בתיק דנא. כמו כן, מזה כשנה מתנדב אמיר במסגרת ארגון "ידידים - סיוע בדרכים", המספק עזרה ראשונה (לא רפואית) בדרכים ובבתים, בשלל תחומים.

שירות המבחן הוסיף כי אמיר שיתף אותו בכך שבעקבות מעורבותו הנוכחית, הופסקה התקשרותו המקצועית עם מספר גורמים להם סיפק שירות מקצועי במסגרת עיסוקו בתחום האבטחה, והיו לכך השלכות על מצבה הכלכלי של משפחתו.

ביחס לעבירות בהן הודה אמיר, ציין שירות המבחן כי בתחילה נטה לצמצם מאחריותו, אולם בהמשך הבין את חומרת מעשיו, חש צער ואשמה בגין התנהלותו והוא ער לחומרת מעשיו ולהתנהגותו הבעייתית. שירות המבחן הוסיף עוד, כי אמיר מסר שהוא ניתן כל קשר עם נסימוב, וביטא את הקושי הרב הנובע מהמחירים האישיים והכלכליים עליהם כבר שילם במסגרת ההליך המשפטי המתנהל נגדו.

שירות המבחן התרשם, איפוא, כי אמיר מגלה כיום מודעות לבעייתיות בהתנהגותו, ומורתע באופן משמעותי מההליכים הנוכחיים. עוד הוסיף שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו - פחת. שירות המבחן

סיכום המלצתו בכך שעל מנת למנוע פגיעה בעתידו ובפרנסתו של אמיר, הוא ממליץ בהחלט לבית המשפט לשקול את ביטול הרשעתו.

8. המלצת שירות המבחן לא הרשימה את התביעה. התביעה בטיעוניה לעונש טענה כי יש לראות את עבירת זיוף השטר ואת עבירת שיבוש מהלכי משפט כשני אירועים נפרדים, ולקבוע מתחם נפרד לכל אחת מן העבירות. לשיטת התביעה, מתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת שטר מזויף נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד שנת מאסר. אשר לעבירת שיבוש מהלכי משפט גרסה התביעה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר מותנה לשנת מאסר. התביעה ביקשה מבית המשפט להשית על אמיר עונש כולל של חודשיים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וקנס כספי "משמעותי".

התביעה עמדה על החומרה הגלומה בעבירות שביצע אמיר, ועל הפגיעה בחיי הכלכלה והמסחר התקינים. התביעה הפנתה את בית המשפט לכך שאמיר לא שיתף פעולה עם הצעת שירות המבחן להשתלב בטיפול, ולעובדה שלא נתנה המלצה טיפולית בעניינו.

התביעה התנגדה בטיעוניה לביטול הרשעתו של אמיר, וטענה כי לא הוכח נזק קונקרטי. כמו כן טענה התביעה כי ביטול הרשעתו של אמיר אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות.

9. ההגנה ביקשה מבית המשפט להורות על ביטול הרשעתו של אמיר, והגישה אסופת מסמכים, רישיונות והמלצות על מנת להוכיח את עיסוקו בתחום האבטחה, אופיו הטוב ותרומתו לחברה. ההגנה עמדה על כך שהמדובר באפיזודה חד-פעמית בחייו של אמיר, והוא אדם נורמטיבי, ואף מעבר לכך (הכוונה לפעילותו ההתנדבותית לאורך השנים). ההגנה טענה שברקע לביצוע העבירות, וגם אחריהן, חווה אמיר טרגיות אישיות - הליך פשיטת רגל, פטירת אביו, וסיום הריון, פעמיים, בנסיבות טראגיות.

ההגנה עמדה על הפגיעה של ההליך המשפטי באמיר ובמשפחתו, והתמקדה בכך שהוא עוסק בתחום האבטחה. ההגנה ביקשה מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של אמיר, וטענה כי המקרה דנא עומד בתנאי ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(2) 337 (1997) (להלן: הלכת כתב).

10. הנאשם אמיר אמר את מילותיו האחרונה לבית המשפט, כך:

"אני מתחיל בלקחת אחריות על מעשי, התיק עצמו שינה את חיי לרעה, באופן משמעותי. הן בפן המשפחתי ובפן המקצועי. בניתי חיים מאוד עמוקים בתחום האבטחה, אני מוכר מאוד בתחום בארץ בעשייה ובידע והמקרה הזה החזיר אותי לחיתוליי. אין ספק שזו טעות שלא תחזור לעולם. מלאכת השיקום גם בבית שזה המצב הכלכלי בעקבות התיק עצמו השתבש לחלוטין, מדרך ארוכה ובפן המקצועי כמובן. אני מקווה שבית המשפט יתרשם ממה שנאמר ויעזור לי לצאת לדרך חדשה. אני רוצה להרים את המשפחה מחדש ולהרים את עצמי מחדש. מקווה שבית המשפט יקבל את עמדותי."

11. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הורה בית המשפט להגנה להגיש אסמכתאות נוספות שנדרשו בנסיבות הענין, בנושא הפגיעה הקונקרטית הנטענת, ואלה הוגשו מטעמה.

דין והכרעה: הנזק הקונקרטי לנאשם ולמשפחתו עולה על התועלת שבהרשעתו

12. מי שנמצא אשם בביצוע עבירה פלילית - יורשע. זה הכלל. חריג לכלל זה נקבע בהלכת כתב, שם קבע בית המשפט העליון כי בחינת הימנעות מהרשעה פלילית תביא בחשבון את שאלת פגיעתה של ההרשעה בשיקומו או בעתידו של הנאשם, ואת השאלה האם סוג העבירה מאפשר להימנע, בנסיבות אותו מקרה, מהרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. אומר כבר עתה, בפתח פרק זה: מי שרוכש ומחזיק בידו שטר כסף מזויף, ולאחר מכן עושה דבר בכוונה לשבש הליך משפטי, ברי שכלל - יורשע. אולם, במקרה דנא, חברו להן יחדיו כמה וכמה נסיבות אשר **רק בשל כוחן המצטבר** - מצאתי לחרוג מן הכלל.

אך טרם אדרש אל אותן הנסיבות המחריות תיק זה מן הכלל, אבקש להניח, להלן, בסיס משפטי לפסק דין זה, ללמדך שהחלטה זו אינה בבחינת תקדים פורץ-סכר.

סוג העבירה ונסיבות ביצועה

13. על טיבה וחומרתה של עבירת זיוף שטר כסף, אין צורך להכביר מילים, קל וחומר משנלווה לזיוף גם מעשה בכוונה לשבש הליך משפטי. בית המשפט עמד על החשיבות ההרשעה והענישה ההולמת בעבירות אלה [ראו בעניין זה למשל רע"פ 6137/06 **זיס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.7.2006)].

במאמר מוסגר אומר, כי מבלי להקל ראש כהוא זה בעבירות אותן ביצע הנאשם, יש להבהיר כי כותרת העבירה (זיוף שטר כסף, לפי סעיף 462) - עושה עוול מסוים, לא רק סמנטי, לאמיר; רוצה לומר, כי בניגוד לכותרת הסעיף, הרי שהנאשם לא **זייף** שטרות כסף, אלא אך החזיק בהם, או קנה אותם. סבורני, כי על פני הדברים וככלל, רכישה או החזקה של שטרות מזויפים אינם חמורים כפי זיופם.

14. עם זאת, האמור לעיל בפרשת **זיס** - אינו פוגע או מכרסם בכלל הגדול לפיו הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, כל מקרה - לגופו, ואף אם נהוגה "מדיניות ענישה" בקשר לעבירות מסוימות, הרי שחובה היא על בית המשפט לגזור את עונשו של אדם על פי נסיבות המקרה ולפי מידותיו [ראו בעניין זה, רק למשל: רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.6.2012), רע"פ 2609/12 **חלבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.8.2012), ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.4.2014)].

15. אודות "מקבילית הכוחות" לפיה ככל שמעשה העבירה חמור יותר, יש לאתר פגיעה קונקרטית מוחשית יותר, ראו נא את ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-02-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.8.2015).

16. בית המשפט העליון פסק, לא אחת, כי גם כאשר מדובר בנאשמים שביצעו עבירות חמורות, יתכנו מקרים בהם האינטרס הציבורי יעלה בקנה אחד עם אי-הרשעתם, וכאמור, כל מקרה - לגופו ייבחן.

כך נקבע למשל ברע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.3.2014), שם מנה בית המשפט העליון דוגמאות רבות למקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת הנאשמים, גם בעבירות שאינן "קלות", כגון תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים ועוד (ראו שם, בפסקה 9, מפי כבוד השופט ג'ובראן (כתוארו אז)).

עוד לעניין הימנעות מהרשעה בעבירות חמורות ראו למשל: ע"פ 4466/13 **פורטל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.5.2014) בעבירה של סיוע לשוד; רע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.3.2017) בעבירה של סיוע לאחר מעשה רצח; ע"פ 9090/00 **שניידרמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.2.2001) בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק.

17. ניתנת האמת להיאמר, כי על פני הדברים, ביחס לעבירה של זיוף שטר כסף ושיבוש מהלכי משפט, בתי המשפט מותירים על פי רוב את ההרשעה על כנה, נוכח חומרת המעשים. יחד עם זאת, היו מספר מקרים בהם בוטלו הרשעותיהם (או נמנעו) בתי המשפט מהרשעותיהם של מי שעבר עבירות מסוג זה. ראו למשל את ת"פ (ת"א) 2260/05 **מדינת ישראל נ' רוש** (ניתן ביום 14.7.2005) שם נמנע בית המשפט מהרשעה בעבירה של החזקת 16 שטרות שכל אחד מהם נחזה להיות שטר של 100 דולר; ת"פ (ת"א) 6230/03 **מדינת ישראל נ' דוד** (ניתן ביום 29.3.2005) שם נמנע בית המשפט מהרשעה בהחזקת שני שטרות מזויפים של 100 דולר, שאחד מהם נמסר לאחר אשר עשה בו שימוש; ת"פ (ק"ג) 1189/00 **מדינת ישראל נ' לוי** (ניתן ביום 19.12.2000) שם נמנע בית המשפט מהרשעת שוטר שעשה שימוש בשטר מזויף בסך 200 ₪; ת"פ (כ"ס) 2071/00 **מדינת ישראל נ' יפולסקי** (ניתן ביום 6.3.2001) שם נמנע בית המשפט מהרשעת נאשם (בהסכמת הצדדים) אשר בעת שירותו הצבאי מסר הודעה כוזבת למשטרה בעצת מפקדו, והודה בעבירת שיבוש מהלכי משפט; ת"פ (רמלה) 1280/05 **מדינת ישראל נ' סאלח** (ניתן ביום 9.4.2006) שם נמנע בית המשפט מהרשעתו של נאשם שהודה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט בכך שהורה לנפגעות בתאונת דרכים שהוא היה מעורב בה למסור גרסה שקרית למשטרה; ת"פ (ראשל"צ) 19882-05-17 **מדינת ישראל נ' פלג ואח'** (ניתן ביום 13.6.2018) שם נמנע בית המשפט מהרשעת שלושה נאשמים שהודו, בין היתר, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט בכך שביצעו פעולות על מנת להטעות את המשטרה; ת"פ (נצ') 3637/05 **מדינת ישראל נ' עאטף** (ניתן ביום 13/03/07) שם נמנע בית המשפט מהרשעת נאשם אשר הודה בעבירות איומים ושיבוש מהלכי משפט, בכך שניסה לשכנע עד למסור עדות שקר למשטרה; ת"פ (ראשל"צ) 2422-01-16 **מדינת ישראל נ' אבן-חן** (ניתן ביום 7.12.2016) שם נמנע בית המשפט מהרשעת שוטר אשר הודה, בין היתר, בעבירת שיבוש מהלכי משפט בכך ששיגר מכתב תלונה כוזב לראש אגף התנועה במשטרה, על מנת להיחלץ מהסתבכותו שלו. כמו כן הודה הנאשם שם שניסה להביא שני עדים ליתן עדות כוזבת בפני קצין בודק.

עוד יצוין בעניין זה כי רק לאחרונה, ביום 16.7.2019 במסגרת ת"פ (ת"א) 50758-03-18 **מדינת ישראל נ' אסקנאו** (ניתן ביום 16.7.2019) שמע בית משפט השלום בתל אביב טיעונים לעונש בעינוי של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של זיוף שטר כסף וניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם הורשע בכך שהחזיק שלושה שטרות על סך 200 ₪ כל אחד הנחזים להיות שטר כסף, וניסה לרכוש משקאות באמצעותם. **המאשימה** טענה לעונש בדיון שם, ובין היתר גרסה כך: "**...נראה כי בתיק כזה אם היה מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות היינו יכולים להתחיל מאי הרשעה אך אנחנו לא שם.**"

ללמדך, כי אף בעבירה של זיוף שטר כסף, בנסיבות שאינן חמורות, מוכנה התביעה להסכים, תיאורטית, לאי הרשעתו של נאשם.

18. הנה כי כן, עיינו הרואות: חומרת העבירה, לבדה, איננה מהווה שיקול בלעדי או יחיד, ובהחלט ייתכן, גם אם לא כדבר שבשגרה, כי בית המשפט יימנע מהרשעה, גם בעבירות אותן עבר אמיר, ועל בית המשפט מוטלת המשימה להכריע, כל מקרה על פי נסיבותיו.

בעניין זה יצוין, כי התביעה ביקשה להסתמך בטיעוניה, בין היתר, על קביעת בית המשפט העליון בעניין **זיס** (המוזכר לעיל בקשר לחומרת העבירה), שם דחה בית המשפט העליון את ערעורו של המבקש נגד החלטת בית המשפט המחוזי לקבל את ערעור המשיבה - ולהרשיעו בדיון.

בעניין זיס היה מדובר על רופא אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לזיוף שטר כסף בסך של לא פחות מ - **30,000 יורו**. חלקו של המבקש בפרשה שם היה בקשירת הקשר לעבירות, וביצירת הקשר שבין שני שותפיו לעבירות לבין אחד שניפגש עימם בחו"ל והעביר לידיהם את השטרות המזויפים.

בית משפט השלום נמנע מהרשעת המבקש נוכח נסיבותיו האישיות, וערעור נגד החלטה זו התקבל בבית משפט המחוזי. בית המשפט העליון דחה את בקשת המבקש לערער נגד פסיקת בית המשפט המחוזי, וקבע כי הוא מאמץ את החלטת בית המשפט המחוזי לפיה בעבירות אלה "בית המשפט מצווה לסייע בביעורו של נגע זה [לזכות ברווח כספי על חשבון הציבור - ש.ב.] מקרבנו, גם באמצעות הרשעה וגם באמצעות ענישה הולמת".

פשיטא שעובדות המקרה בעניינו של זיס שונות בתכלית מהמקרה כאן: ראשית, סכום הכסף המזויף שנתפס בעניינו של זיס גבוה הרבה יותר מהסכום בו הודה אמיר, לרבות הסכום "הפוטנציאלי". שנית, זיס מסר לשותפיו פרטים בדבר **מקור לאספקת כסף מזויף בחו"ל**, והוא עצמו היה חלק בלתי נפרד מן הקושרים, שאף יצאו חו"ל, במסגרת אותו הקשר. בעניינו, אמיר החזיק בחמישה שטרות מזויפים, וסיכם על "קנייה עתידית". עניינו של זיס חמור, איפוא, חמור הרבה יותר מהמקרה דנא.

19. באשר לעבירת שיבוש מהליכי משפט, ראינו לעיל, כי בתי המשפט נמנעו מהרשעת נאשמים גם בעבירות אלה, ובנסיבות חמורות מהמקרה של אמיר; בתי המשפט הורו על ביטול או הימנעות מהרשעה גם בקשר לנאשמים אשר מסרו באופן פוזיטיבי מידע כוזב למשטרה, וניסו להביא עדים למסור עדות שקר במשטרה ולהטעות את רשויות האכיפה.

במקרה דנא, המדובר על מחיקת מספר הטלפון של הנאשם נסימוב ממכשיר הטלפון הנייד של אמיר. אכן, אין להקל ראש בעבירה זו, אולם, כאמור, במקרים חמורים יותר ראו בתי המשפט, בנסיבות מסוימות, לסיים את ההליך ללא הכתמת הנאשם בפלילים. יתר על כן, ניתנת האמת להיאמר: כאשר חשוד הולך אל המשטרה, לחקירה, ובדרך הוא מוחק מספר טלפון "מפליל", הרי שגם אם מדובר בעבירה פלילית, מדובר במעשה "אנושי", וברי שלא ניתן להצדיקו, והוא בהחלט מהווה עבירה פלילית, אבל בנקל ניתן להבינו, כמעט בבחינת "אין אדם משים עצמו

רשע". צריך אדם להיות צדיק גמור בכדי ללכת אל המשטרה, לחקירה, כשבדו ראה מפלילה או למצער מסבכת; אלא, שבדרך כלל צדיקים גמורים אינם נקראים לסור למשטרה לחקירה.

20. ומן הכלל אל הפרט. סבורני, כי במקרה דנא האינטרס הציבורי עולה בקנה אחד דווקא עם אי-הרשעתו של אמיר, נוכח **הצטברות מיוחדת** של נסיבות המטות את הכף לעבר מסקנה זו; נתוני האישיים של אמיר, היותו אדם נורמטיבי ותורם לחברה, יחד עם הנזק שנגרם, ועתיד להיגרם לו כתוצאה מהרשעה בפלילים, הם שעומדים בבסיס מסקנתי זו.

21. על אופיו של אמיר ותרומתו לחברה ניתן ללמוד מאסופת המסמכים שהגישה ההגנה, מהם עלו, בין היתר הדברים הבאים: אות מערכת "צוק איתן" שהוענקה לאמיר על ידי משרד הביטחון; תעודת הוקרה מאת יחידת הג'יפים של משטרת ישראל לפיה מסירותו והיענותו של אמיר לכל משימה ראויים לציון והוקרה; מכתב המלצה מאת רס"מ מאיר לוי מיחידת הג'יפים של משטרת ישראל, שכתב כי המדובר ביחידת עילית של המשטרה, ולגבי אמיר ציין כך: "אמיר הינו נכס יקר ותפקד כקמב"צ (קצין מבצעים) ביחידה וביצע זאת ביעילות ובמסירות. אמיר הינו מתנדב אמין ישר וחרוץ ואינו נרתע מאף משימה. אמיר וצוותו נשלחו לטפל באירועים מורכבים בהם נדרש שיקול דעת נרחב וסובלנות מרובה ובאמצעות אישיותו יחסי האנוש הידע וכישוריו ביצע זאת במיומנות...".

באסופת המסמכים מצאנו גם מכתב מיום 15.2.2018, מאת עמנואל מילר, מנכ"ל "מילר ניהול פרויקטים" הממוען לפרקליטות, לפיו אמיר משמש "בתפקיד ניהולי בכיר בחברתנו, נוכחותו בחברה משרה אווירת רצינות ומקצוענות לכלל עובדי החברה ושקט ללקוחותיה".

עוד הוגש מכתב מיום 13.2.2018 מאת דרורית ברגמן, מזכירה ראשית בבית הספר טשרניחובסקי בנתניה; כך כתבה ברגמן: "במסגרת תפקידי אני עובדת עם מר אמיר מזה כשבע שנים מאחר ואנחנו שוכרים שירותי אבטחה לאירועים שונים. מר אמיר בן אבי הוא איש נעים הליכות, אמין, נותן יעוץ מקצועי, שירות נפלא ותענוג לעבוד איתו...".

מכתב נוסף, מיום 7.2.2018, מאת אנה שניידר, מבית החינוך "בית אב"י" מלמדנו כך: "הריני לאשר שאמיר בן אבי קיים מספר הרצאות בבית ספרנו בית אב"י באבן יהודה בנושא זהירות בדרכים. הילדים נתרמו רבות, קיבלו מידע מקצועי, שהועבר בצורה מעניינת ועניינית. ניכר שלאמיר יש ידע אישי ומקצועי רב, קשר טוב עם ילדים וכריזמה אישית".

מכתב המלצה נוסף, מיום 12.2.2018, מאת מנכ"ל בית הספר "שרת" בנתניה הוגש, ונאמר בו כך - "אמיר... הינו אדם ערכי והגון אשר מסייע מזה מספר שנים באבטחת אירועים המתקיימים בין כותלי בית הספר, כגון אבטחת משחקי הכדורסל, אירועי פורים ומסיבות סוף שנה, כמו כן מלווה אמיר את בית הספר בספורים חד יומיים. ניתן לומר כי אמיר הינו אדם מקצועי הרואה את עבודתו בראייה מרחבית רחבה ומסייע אף בנושאים שאינם קשורים באבטחת האירוע. אנו רואים באמיר כאדם איכותי ורצוי בסביבת בית הספר...".

22. הנה כי כן, עולה מהמסמכים הרבים שהגישה ההגנה, כי לא רק שאמיר הוא אדם נורמטיבי, בדרך כלל, אלא שהוא משקיע משאבים רבים בתרומה לחברה. אמיר המשיך לשרת בצבא בשירות קבע לאחר סיום שירותו הסדיר, ואף זכה לאות הוקרה עבור שירותו. כמו כן, אמיר התנדב ביחידת העילית של המשטרה, התנדבות אשר הופסקה בעקבות ההליך המשפטי דנא. אמיר לא ויתר על רצונו להמשיך ולתרום לחברה, והחל להתנדב בשנה האחרונה בעמותת "ידידים בדרך".

אין זה מובן מאליו, שאדם בעל משפחה, קל וחומר מי שחווה קשיים משמעותיים, במישורים שונים של החיים, ישקיע השקעה מהותית בתרומה לחברה, ונתן זה בהחלט משחק תפקיד בהכרעה זו.

23. נסיבותיו האישיות של אמיר פורטו בהרחבה בתסקיר, וראיתי לציין בשנית את העובדה כי בתקופה נשוא כתב האישום, חווה אמיר קשיים משמעותיים, משפחתיים וכלכליים, אשר היו הרקע לביצוע העבירות על ידו. אמיר נקלע לקשיים כלכליים, והיה במהלך שיקום מהליך פשיטת רגל שעבר מספר שנים קודם לכן. ההגנה הגישה מסמכים עדכניים לפיהם מצבם הכלכלי של אמיר ומשפחתו (הכוללת שלושה ילדים קטנים) היה, ועודנו, קשה. כך למשל, הוגש "אישור שנתי למס הכנסה לשנת 2018" לפיו הסכומים ששולמו על ידו לביטוח לאומי בכל השנה היו ₪ 5,749 ביתרת חובה. עוד הציגה ההגנה מסמכים מהם עולה כי משפחתו של אמיר מתקשה לשלם את התשלומים השוטפים, כגון תשלום חשבון חשמל לביתם.

24. אל מצבו הכלכלי הקשה של אמיר הצטרפו גם נסיבות משפחתיות לא פשוטות; אביו נפטר בטרם עת בשנת 2017 ממחלה קשה, ועל פני הדברים נראה כי בתקופה נשוא כתב האישום היה אביו חולה, ככל הנראה על ערש דווי.

25. קושי משפחתי נוסף שעלה ממסמכי ההגנה, שראיתי לתת לו משקל הגם שהוא התרחש לאחר מועד ביצוע העבירות, הוא הפלה יזומה שעברה אשתו של אמיר, בשלב הריון מתקדם, בשנת 2017, ואם הבנתי נכונה - הרי שמדובר בהפלה אחת מתוך שתיים, תוך זמן קצר. אין צורך להכביר מילים על הפגיעה, הטלטלה הקשה, שעוברת משפחה, אל מול טראומות כגון דא.

26. מתסקיר שירות המבחן עלה עוד כי העבירות בהן הודה אמיר מהוות אפיזודה יחידה בחייו, וכי אין לו עבר פלילי או חלילה - תיקים חדשים פתוחים. שירות המבחן ציין כי אמיר לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה, והוא מוכן לשאת בתוצאות ההליך. לקיחת האחריות המלאה עלתה גם בדבריו לבית המשפט שפורטו לעיל.

לא נעלמה מעיני העובדה לפיה שירות המבחן הציע לאמיר להשתלב בטיפול מטעמו, והוא הסתייג מכך. ודוק: שירות המבחן הדגיש באותה נשימה כי אמיר "ממוקד בפרנסת משפחתו" והסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ממילא - פחת, ואני מאמין כי לא יישנה. אוסיף על כך, שלאור העובדה שהמדובר באפיזודה נקודתית (גם אם כללה יותר ממקרה יחיד, בלבד), בתקופה משברית (לא רק כלכלית) בחייו של אמיר, ולאור הודאתו ולקיחת האחריות, ביחד עם התרשמות שירות המבחן, נראה כי אין טעם בחיובו להשתלב בטיפול, וברי כי כל הפרה של צו

השל"צ, ככל שתהיה - תוביל לגזירת הדין בעניינו מחדש.

27. סבורני כי המוטיבציה של אמיר להשתקם הוכחה כדבעי, ומסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה שהעבירות נעברו לפני כשלוש שנים, ושירות המבחן תאר כי מאז ועד היום אמיר ממוקד בשיקום משפחתו, ואין הוא מעורב עוד בפלילים. ההגנה אף הדגישה כי אמיר ניתק קשר באופן מוחלט עם הנאשם נסימוב.

28. ובכל זאת, המפורט לעיל עדיין אינו מטה, בהכרח, את הכף, לביטול הרשעתו של אמיר. אולם כל הנסיבות שפורטו למעלה, במצטבר, **יחד עם** הנזק הקונקרטי שהוכח בעניינו - מחייבים את המסקנה שיש לבטל את הרשעתו; הנזק הקונקרטי הוכח כדבעי, לטעמי, באמצעות מסמכי ההגנה, ובעיקר משני מכתבים, שם נכתב באופן מפורש וחד משמעי - כי ההליך הפלילי הנוכחי פגע, ועוד עלול בהחלט לפגוע, במשלח ידו של אמיר, עליו הוא אמון מגיל צעיר.

א. ראו המכתב מיום 25.10.2017 מאת יעל דורי, מהמחלקה לרישוי חוקרים פרטיים ושירותי שמירה במשרד המשפטים. על פי האמור במכתב, הדין "בהמשך אישור התאמנות ואישור לגשת לבחינה" בעניינו של אמיר: **"בשל כתב האישום שהוגש כנגד המבקש, הועדה שוקלת שלא לחדש רישיון מארגן שמירה של המבקש"**. הועדה מחליטה לזמן את המבקש לשימוע בעניין התיק הפלילי התלוי ועומד כנגדו" (ההדגשה אינה במקור).

ב. מכתב מיום 15.12.2017 מאת עו"ד אביבה שביט, סגנית מנהלת מחלקת רישוי חוקרים פרטיים ושירותי שמירה במשרד המשפטים. על פי המכתב: "הועדה לרישוי חוקרים פרטיים ושירותי שמירה דנה בנושא שבנדון בישיבתה מיום 14.12.2017 והחליטה כדלקמן: אמיר בן אבי יעדכן את הועדה באשר לתוצאות ההליך המשפטי המתנהל כנגדו. הועדה תדון בבקשתו בישיבה הראשונה שלאחר העדכון. מצ"ב פרוטוקול השימוע".

29. העובדה כי פרנסתו היחידה של אמיר היא בתחום שירותי השמירה, ושלילת או התליית רישיונו תגרום לו ולמשפחתו נזק כבד, עלתה הן מתסקיר שירות המבחן והן ממסמכי ההגנה.

שירות המבחן תאר כי אמיר עוסק בשירותי האבטחה מזה למעלה מעשרים שנים, ובכלל זה העניק שירותי אבטחה במשך 7 שנים לבית הספר טשרניחובסקי.

ההגנה הגישה עוד מסמכים כדלקמן: רישיונות לנשיאת נשק (היה בתוקף עד 31.3.2019), רישיון כלי ירייה (היה בתוקף עד 31.3.2019), רישיון מפקח מטווח קליעה (היה בתוקף עד 31.12.2017), רישיון מדריך ירי (היה בתוקף עד 31.12.2017). תעודת סיום "קורס מפקחי מטווח/ בעלי רישיון מיוחד" מיום 21.10.2005, תעודת קורס "מנהל אבטחה" של המכללה לחינוך גופני במכון ווינגייט, על פי תו התקן של משטרת ישראל, משנת 2011, תעודת חברות בארגון "The International Bodyguard and Security Services Association" מיום 1.6.1999, תעודת גמר

בקורס "מאבטחי אישים" מאת המכללה הישראלית לבטחון וחקירות מיום 7.9.1997.

30. הנה כי כן, בהחלט ניתן להתרשם, על נקלה, כי פרנסתו של אמיר ומשפחתו תלויה, כולה, בהכשרותיו הרבות בתחום הבטחון והאבטחה, לרבות, כמפורט לעיל, אישורים לנשיאת נשק, פיקוח על מטווחי קליעה, ועוד. אמיר אף שימש בתפקידי שמירה במוסדות חינוכיים, על כל המשתמע מכך, ויש לקחת גם נתון זה בחשבון.

31. ראו לענין זה את סעיף 8 (5) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, תשס"ה-2005, בקשר לכשרות מאבטח במוסדות ציבוריים, לפיו אחד מהתנאים המצטברים לבחינת כשרותו הוא כי - "אין מניעה, לדעת הקצין המוסמך, להסמיכו כאמור בטעמים של שלום הציבור או ביטחון הציבור, **לרבות מפאת עברו הפלילי**, ואולם לא יודיע הקצין המוסמך כי יש מניעה להסמיכו לפי פסקה זו אלא לאחר שהביא בחשבון גם את שירותו הצבאי כלוחם, ככל שהמידע הובא לפניו".

32. בנוסף, וכאן העיקר, עיון בחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972 מעלה כי לועדת הרישוי יש סמכות שלא לחדש את רישונו של אדם המבקש זאת אם קיימת "מניעה" לכך מטעמים של ביטחון הציבור או מטעמים של עברו, תכונותיו או התנהגותו של המבקש. עוד נקבע בחוק, כי לועדת הרישוי סמכות לפעול עוד בגין "התנהגות אחרת (שאינה מנויה בסעיף 21 לחוק - ש.ב.) שאינה הולמת את המקצוע", ובכלל זה בסמכותה לשלול הרישיון, להתלותו לתקופה של עד שלוש שנים, ועוד.

33. במקרה דנא, אין לומר כי שיקול הדעת עוד טרם הופעל, וכי אולי כלל אין "סכנה" לעתידו המקצועי של אמיר. ודוק: תוצאות ההליך המשפטי כבר החלו לתת אותותיהם בקשר לרישיונו של אמיר, והועדה קבעה כי היא ממתנה להחלטת בית המשפט בעניין זה, על מנת להפעיל את שיקול דעתה בנוגע להארכת רישיונותיו. מובן מאליו שאין כל ודאות בכך שהועדה תחליט לשלול את רישיונו של אמיר, או להתלותו, גם לולא נותרה הרשעתו הפלילית על כנה, אולם העובדה שהועדה רואה בכך שיקול וממתנה לתוצאת ההליך על מנת להחליט בעניינו של אמיר, ואף מסרה באופן מפורש כי בשל ההליך שוקלת הועדה **שלא** לחדש את רישיונו, מלמדת על מגמה, למיטב הבנתי, או למצער - על חשיבות הנושא מבחינתה.

34. שירות המבחן ציין בתסקירו כי "אמיר... עובד באופן עצמאי בתחום האבטחה והביטחון, והנו בעל רישיון להחזקת כלי ירייה והדרכה בתחום ויש בהרשעתו בדין כדי לפגוע באפשרויות ההתקשרויות המקצועיות שלו...". שירות המבחן התרשם כאמור, אף **מבלי** שהוצגו לו המסמכים מטעם המחלקה לרישוי חוקרים פרטיים ושירותי שמירה במשרד המשפטים (המכתבים לא נמצאו בפירוט המסמכים עליהם נסמך שירות המבחן בתסקירו). כמו כן, המסמכים האמורים לא הוגשו כלל על ידי ההגנה במעמד הטיעונים לעונש, ואלה ניתנו לבית המשפט רק לאחר החלטה מפורשת של בית המשפט להוכחת הנזק הקונקרטי.

35. במצב דברים זה, יתכן בהחלט שלו היה שירות המבחן מודע לכך שמחלקת רישוי חוקרים פרטיים ושירותי השמירה במשרד הביטחון ממתנה, עוד משנת 2017, להחלטת בית המשפט בעניין פרשה זו, על מנת להחליט בגורלו של אמיר, המלצתו היתה מובהקת יותר.

36. לאור האמור לעיל, כאשר שוכנעתי כי העבירה אותה עבר אמיר אינה מעידה עליו כלל, והיא חריגה בנוף חייו; הוא מצטער עליה ומביע חרטה מלאה וכנה; הוא הודה במיוחס לו מבלי "לשחק משחקים", ונטל אחריות על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי; והפגיעה הקונקרטית במשלח ידוף פרנסתו, הוויתו ממש - היא קשה ביותר, ועלולה לפגוע במשפחתו לאורך זמן עד כי ספק אם תוכל לקום על רגליה ולחזור למצב הקודם, הרי שלטעמי ביטול הרשעתו של אמיר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי. אזכיר, שוב, כי מדובר באדם נורמטיבי שתרם ועוד תורם רבות לחברה, ואשר ממוקד בשיקומו שלו ושל משפחתו. העבירות נעברו לפני כשלוש שנים, ומאז אין כל הסתבכות פלילית נוספת.

37. אשר על כן, אני קובע כי אמיר ביצע את העבירות בהן הודה, ואשר יוחסו לו בהכרעת הדין, אולם הנני מורה על ביטול הרשעתו בדין, כפי הראוי ובהתאם להמלצת שירות המבחן. הציבור יצא נשכר משירות של אמיר לתועלת הציבור, בדמות צו של 220 שעות של"צ; אני מזהיר את אמיר, כי אי-ביצוע הצו כדת וכדין, יביא להרשעתו, ולהטלת עונש חלופי, בנוסף. אמיר אף יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, שלא לעבור כל עבירה בתחום הזיוף והמרמה, משך שלוש שנים מהיום. המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לשירות המבחן, בתודה, ועל מנת שיופעל צו השל"צ, כקבוע לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.